

♡ Terezi A p.Kučera

Tři nebeští bratři, do pohádek patří

Dvě TereziA p.Kučera

Tři nebeští bratři, do pohádek patří

Klasické pohádky a pověsti

Copyright

Autor: Dvě TereziA p.Kučera

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2015

ISBN:

978-80-7512-216-2 (ePub)

978-80-7512-217-9 (mobipocket)

978-80-7512-218-6 (pdf)

„Kralevic a víla“ podle Karla Jaromíra Erbena

Ač o zámku každý sní, král ho často nevidí.

Pan král ale slepý není, na cestách je nejraději.

Místo krále princ panuje a o tři sestry pečuje.

Vítr vane okenicí, ve chvílce je ve světnici,

krásným hlasem promlouvá a o princeznu požádá:

„Já jsem Vítr, větrů král, rád bych si tvou sestru vzal.“

Druhou noc princ slyšel hlas, jak promlouvá k němu zas:

„Jsem král Slunce, králů král, rád bych si tvou sestru vzal.“

Třetí noc u okna zase k princovi mluví krásným hlasem:

„Já jsem Měsíc, noci král, rád bych si tvou sestru vzal.“

Poslední už sestra zbývá, na Měsíc se s láskou dívá. Kdo by mu ji upíral?

Král se vrátil na chvíli a velmi se podivil.

Princ do světa míří z hradu, ke švagrům jde na poradu.

„Láhve s vodou od nás máš, vyzkoušej a uhlídáš!“

Hlava v jámě neživá, princ ji polil – ožívá.

O královně vil mu pověděla, víla si vzala prince za manžela.

Královna musí cestovat a princ zůstane panovat.

Když se princ s vílou oženil, klíče od všech zámků na vílím zámku vyženil.

Poslední komnata je tabu hájenství, manželé nemají mít žádná tajemství!

Spoutaný stařec tam o vodu prosí, ukrutnou žízeň prý uhasit musí.

Číše vody padla jako nic, obruč pukla a je pryč.

Vodou od prince osvobozený povstal král Oheň vzkříšený.

Když přišla víla domů, zmocnil se jí a odnesl ji z domu.
Princ už vílu nenašel, do světa ji hledat šel.
Když celý svět prohledal, u švagrů pomoc hledal.
Král Oheň měl jeho vílu nádhernou řetězy v potoku přikovanou.
Švagři poradili princovi, ať najde čarodějnici.
Čarodějnice ho do stáje zavedla, kde mu své tři koně předvedla.
„Ráno je na pastvu vyženeš a večer je zase přiženeš.“
Princ měl od švagrů paličky a s nimi šel pást její koníčky.
Když koníci zlobí prince na pláni, studený Vítr je do stájí zahání.
Čarodějnice hudrovala a koníkům naplácala.
Na druhý den pak, bylo zase tak.
Když švagr Slunce pálit začalo, koníky horko do stáje vehnalo.
Baba se tak zlobila, že koníkům nabila.
Třetího dne měl princ rozverné kobyly podojit.
Měsíc mu ukázal, jak si má na ruku od něho uzdu vzít.
Na třetí den s tou uzdou na ruce dojel kobyly až do východu slunce.
Nadojil plný džber mléka vařícího a dostal koníka za něho.
Po práci poslala čarodějnice vykoupat prince v horkém mléce.
Ale ten koník všechnu tu horkost vtáhl do sebe,
princ vyšel z mléčné koupele krásnější než prve.
Baba, když to spatřila, do mléka hned skočila.
Ale mléko zas bylo vařící a nadobro spálilo zlou čarodějnici.
Když si princ s koníkem domů vílu odváželi, král Oheň byl velice rozzlobený.
Jeho kůň bratru koníku nestačil, proto ho král Oheň bodavě mučil.
Koník prudce skočil a krále shodil, tím se vysvobodil.

Kouzelní koníčky dva rodní bratříčci u prince a královny víly do smrti si spokojeně žili.

